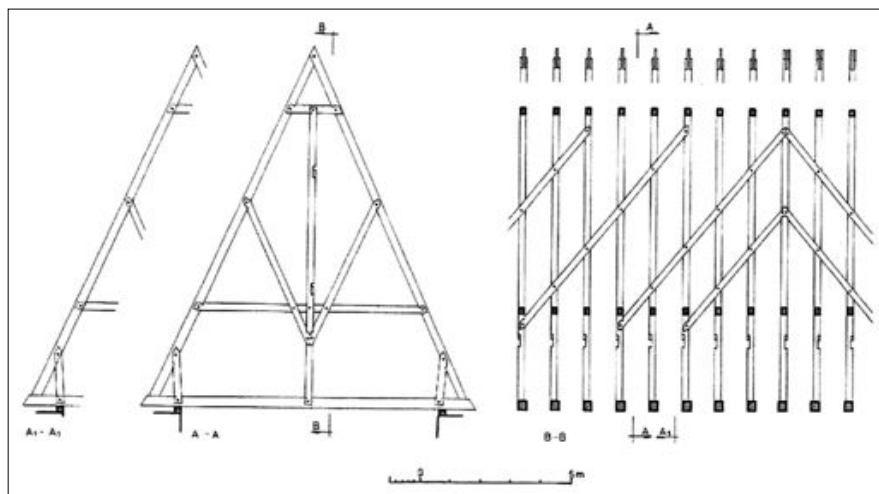
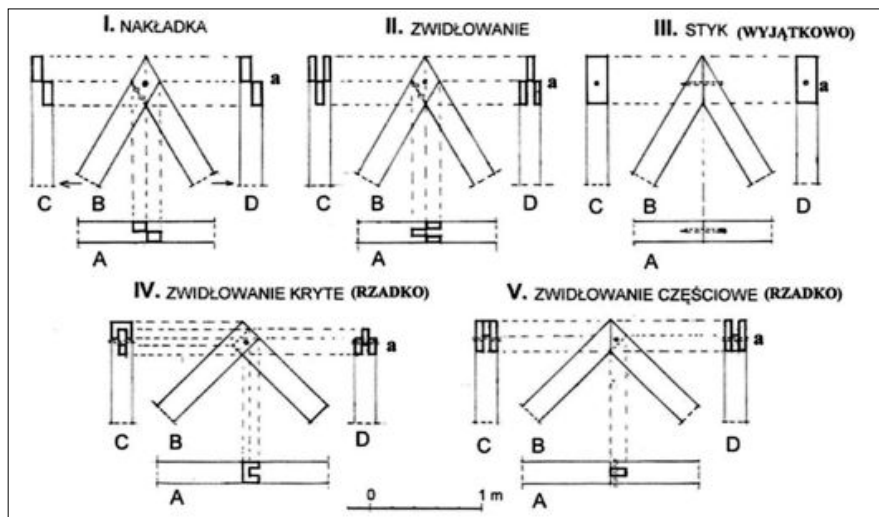

4. Zasady odwzorowania ciesielskich konstrukcji dachowych...

Rys. 59. Przekroje wykonujemy (pokazujemy) od strony odwiązywania, czyli bicia kołków, rysując złącza odpowiadające rzeczywistości. W przypadku konieczności „krojenia” z odwrotnej strony nakładki rysujemy linią przerywaną lub wykonujemy dodatkowy przekrój z widocznymi złączami (więźba jednostorczykowa nad nawą główną kościoła św. Jakuba z Torunia, ok. 1320 r.) (rys. ze zbiorów Zakładu Konserwatorstwa IżIK UMK w Toruniu wg J. Tajchmana)

Rys. 60. Poprawne odwzorowanie więźby wymaga znajomości historycznych złączy. W kalenicy widoczne są tzw. sztorce i uciosy „a” rysujemy grubszą linią i nie zakreskowujemy. Należy pamiętać, że w kalenicy może się zmieniać kierunek połączeń. Oznaczenia: A – rzut więźby z góry, B – przekroje poprzeczne więźby, C i D – przekroje podłużne więźby (rys. J. Tajchman)